

عنوان مقاله:

حضور شعری یا تجربه متنبی از نزدیک

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 26، شماره 84 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

حبیب اله عباسی - استاد دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

تاکنون کمتر شاعری مانند متنبی توانسته است اندیشه و قلم دانشمندان و ادیبان و شاعران بسیاری را، از گذشته تاکنون، به خود مشغول کند و در روزگار حیاتش با چنان اقبالی روبه رو شود. در این جستار برآنیم راز این همه اقبال به شعر متنبی و تفصیل او بر دیگران و خاتم شاعران عرب بودنش را دریابیم. از گذشته های دور تاکنون، این مهم را از زوایا و منظرهای مختلفی بررسییده و کاوید هاند. در پژوهش حاضر، این دقیقه در شعر متنبی از رهگذر دو اصطلاح حضور و غیبت صوفیه، که همانند شاعران بر شهود تکیه دارند و مفاهیمی چون تجربه از نزدیک و تجربه از دور و با تکیه بر این بیت متنبی: کاویده شده است. فالخیل و اللیل و البیداء تعرفنی/ و السیف و الرمح و القرطاس و القلم متنبی با حضور همیشگی اش در تجربه های شعری خویش توانسته آنچه را از اعیان در پرده بوده است آشکارا ببیند تا حکم غیبی برای او به حکم عینی تبدیل شود. راز جاودانگی متنبی را در همین حضور همیشگی یا به تعبیری در همین تجربه از نزدیک یا به قولی در آشنایی و معرفت شاعر می توان جست. همین مهم سبب شده است تا شعرش شود مرجع ضمیر زندگی شود

کلمات کلیدی:

متنبی، شعر عربی، حضور شعری، تجربه از نزدیک.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833566>

